

Κ Ε Φ. Η.

§. 1.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

571. Τοῖς δὲ Βιθυνοῖς ὅμοροῦσι πρὸς νότου, ὡς ἔφην, οἱ περὶ τὸν Ὀλυμπὸν, τὸν Μύσιον προσαγορευόμενον, Μυσοί τε καὶ Φρύγες. ἐκάτερον δὲ τὸ ἔθνος διττὸν ἔστι. Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλεῖται μεγαλή, ἡς ὁ Μίδας ἐβασίλευσε, καὶ ἡς μέρος οἱ Γαλάται κατέσχουν· ἡ δὲ μικρὰ, ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ καὶ ἡ περὶ τὸν Ὀλυμπὸν, ἡ καὶ Ἐπίκτητος λεγομένη. Μυσία τε ὅμοίως, ἡ τε Ὀλυμπινὴ, συνεχῆς οὖσα τῇ Βιθυνίᾳ καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ, ἣν ἔφη Ἄρτεμιδωρος ἀπὸ τῶν πέραν Ἰσρου Μυσῶν ἀποκίσθαι, καὶ ἡ περὶ τὸν Καῖκον καὶ τὴν Περγαμηνὴν μέχρι Τευθρανίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ.

§. 2.

Οὕτω δὲ ἐνῆλλοκται ταῦτα ἐν ἄλλοις, ὡς πολλάκις λέγομεν, ὡς καὶ τὴν περὶ τὴν Σίπυλον, Φρυγίαν οἱ πάλαιοι καλοῦσιν, αἴδηλον, εἴτε τῆς μεγαλῆς, εἴτε τῆς μικρᾶς μέρος οὖσαν· ἡ καὶ τὸν Ταύνταλον Φρύγα, καὶ τὸν Πελοπόν., καὶ τὴν Νιόβην ὅποτέρως δὲ ὡς ἔχῃ, ἡ γε ἐπάλλαξις φανερά. Ή γὰρ Περγαμηνὴ καὶ ἡ Ἐλαΐτις, καθ' ἓν ὁ Καῖκος ἐκπίπτει, καὶ ἡ μετάξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ἥ Τεύθρας καὶ ἡ τοῦ Τηλέφου ἐκτροφὴ, ἀσά μέσου ἐσὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῷ χώρας· ὡσδ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσας.

572. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὄρισμάτα.

§. 3.

Καὶ οἱ Λυδοὶ [δὲ] καὶ οἱ Μαιόνες, οὓς Ὅμηρος καλεῖ Μῆ- 572.
 ονας, ἐν συγχύσει πώς εἰσι, καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἄλληλους·
 [πρὸς ἄλληλους μὲν], δτὶ οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς, οἱ δὲ ἔτερους φασί·
 πρὸς δὲ τούτους, δτὶ τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Θράκας, οἱ δὲ Λυ-
 δοὺς εἰρήκαισι, κατ' αὐτίαν παλαιὰν ἴστοροῦντες, τὸν Ξάνθος ὁ Λυ-
 δὸς γράφεις καὶ Μενεκράτης ὁ Ἐλαίτης· ἀτυμολογοῦντες καὶ τὸ
 ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν, δτὶ τὴν ὁξύην οὗτως ὄνομαζέουσιν οἱ Λυ-
 δοὶ πολλὴν δὲ ἡ ὁξύη κατὰ τὸν Όλυμπον, δπου ἐκτεινόνται φασι
 τοὺς δεκατευθέντας· ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὑπερού
 Μυσούς, ἀπὸ τῆς ὁξύης οὗτω προσαγορευθέντας· μαρτυρεῖν δὲ
 καὶ τὴν διαλεκτον· μιξολύδιον γάρ πως εἶναι καὶ μιξοφρύγιον.
 Τέως μὲν γάρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Όλυμπον· τῶν δὲ Φρυγῶν
 ἐκ τῆς Θράκης περαιώθεντων, ἀνελόντων τε τὸν τῆς Τροίας ἄρ-
 χοντα, καὶ τῆς πλησίου γῆς, ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκησαν·
 τοὺς δὲ Μυσούς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καίκου πηγὰς πλησίου Λυδῶν.

§. 4.

Συνεργεῖ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας μυθοποιίας ή τε σύγχυσις
 τῶν ἐνταῦθα ἐθνῶν, καὶ η̄ εὐδαιμονία τῆς χώρας τῆς ἐντὸς
 Άλυος, μάλιστα δὲ τῆς παραλίας, δι’ θν. ἐπιθέσεις ἔγινοντο
 αὐτῇ πολλαχότεν καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῆς περαίας, η̄ καὶ ἐπ’
 ἄλληλους ιόντων τῶν ἔγγυς. Μάλιστα μὲν οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ
 καὶ μετὰ ταῦτα γενέσθαι τὰς ἐφόδους καὶ τὰς μεταναστάσεις
 συνέβη, τῶν τε βαρβάρων ἀμα καὶ τῶν Ἕλληνων ὅρμη τινὶ
 χρησαμένων πρὸς τὴν τῆς ἄλλοτρίας κατάκτησιν· ἄλλος καὶ πρὸ
 τῶν Τρωϊκῶν ἦν ταῦτα. Τό τε γάρ τῶν Πελαγῶν ἦν φῦλον,
 καὶ τὸ τῶν Καυκάσου καὶ Λελέγων. Εἴρηται δὲ, δτὶ πολλαχοῦ
 τῆς Εὐρώπης ἐτύγχανε τὸ παλαιὸν πλανῶμενα, ἀπερ ποιεῖ

Γ γ 4

572. τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦντα ὁ Ποιητὴς, οὐκ ἐκ τῆς περαιάς. Τάξ τε περὶ τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν λεγόμενα πρεσβύτερα τῶν Τρωϊκῶν ἔστι. Οἱ δὲ δίττοι· Λύκοις τοῦ αὐτοῦ γένους ὑπόνοιαν παρέχουσιν, ἢ τῶν Τρωϊκῶν, ἢ τῶν πρὸς Καρίας τοὺς ἄλλους ἀποικισάντων. Τάχος δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Κιλκῶν τὸ αὐτὸ συνέβη· δίττοις γὰρ καὶ οὗτοι· οὐ μὴν ἔχομέν γε τοιαύτην λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἥσαν ἥδη οἱ νῦν Κιλκεῖς· ἡ τε Τήλεφος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας αἰφῆθαι νομίζοιτο· οὐ μετά τῆς μητρός· γάμῳ δὲ τῷ ταύτης ἐξοικειωσάμενος τὸν ὑποδεξάμενον αὐτὸν Τεύθραντα, ἐνομίσθη τε ἐκείνου, καὶ παρέλαβε τὴν Μυσῶν ἀρχὴν.

§. 5.

Καὶ οἱ Κᾶρες δὲ, μησιῶται πρότερον ὄντες καὶ Λειτεγες,
573. ὡς φασιν, ἡπειρῶται γεγόνασι, προσλαβόντων Κρητῶν· οἱ καὶ τὴν Μίλητου ἔκτισαν, ἐκ τῆς ἐν Κρήτῃ Μίλητου Σαρπηδόνα λαβόντες κτίστην· καὶ τοὺς Τερμίλας κατώκισαν ἐν τῇ νῦν Λυκίᾳ τούτους δ' ἀγαγεῖν ἀποίκους ἐκ Κρήτης Σαρπηδόνα, Μύων καὶ Ραδαμάνθυος ἀδελφὸν ὄντα, καὶ ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς πρότερον Μίλύας, ὡς φησιν Ἡρόδοτος· ἔτι δὲ πρότερον Σολύμους· ἐπελθόντα δὲ τὸν Παυδίονος Λύκον, ἀφ' ἐαυτοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς αὐτοὺς Λυκίους· Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀποφαίνει τοὺς αὐτοὺς Σολύμους τε καὶ Λυκίους· ὁ δὲ Ποιητὴς χωρίζει· Βελλεροφόντης γοῦν ὠρμημένος ἐκ τῆς Λυκίας,

Σολύμοισι μαχέσσατο κυδελίμοισι·

Ἵσσωμὸν δὲ ὡσαύτως οὐίον αὐτοῦ, Ἄρης, ὡς φησι,

Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε.

Καὶ τὸν Σαρπηδόνα δὲ ἐπιγράπον τινὰ λέγει.

§. 6.

Άλλα τό γε ἀθλον· προκεῖσθαι κοινὸν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, 573.
ἥς λέγω, τοῖς ἴσχυουσιν, ἐκ πολλῶν βεβαιοῦται· καὶ [ἐκ τῶν]
κατὰ τὸ Τρωϊκόν ὅπου καὶ Αμαζόνες κατεδάρρησαν αὐτῆς, ἐφ'
ὅς δὲ τε Πρίαμος σρατεῦσαι λέγεται, καὶ ὁ Βελλεροφόντης.
Πόλεις τε παλαιαις ὄμοιογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν. Εὐ δὲ τῷ
Ιλιακῷ πεδίῳ κοιλώνη τίς ἔστιν,

Ἡν οἵτοις αὐδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,

Ἄθανατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρδμοιο Μυρίνς·

ἥν ισοροῦσι μίαν εἶναι τῶν Αμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιδέτου τεκ-
μαρόμενοι· εὐσκάρδμοις γάρ ἵππους λέγεσθαι διὰ τὸ τάχος·
κάκεένην οὖν πολύσκαρδμον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος.
Καὶ ή Μυρίνα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. Καὶ αἱ ἐγγὺς δὲ
γῆσσοι ταῦτ' ἐπαπέντον διὰ τὴν ἀρετὴν· ὃν Φόδος καὶ Κῶς, ὃτι
πρὸ τῶν Τρωϊκῶν Ηδη· ὑφ' Ἑλλήνων ὥκουντο, καὶ ὑφ' Όμηρου
σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται.

§. 7.

Μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκά, αἱ τε τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι, καὶ αἱ
Τρηρῶν καὶ αἱ Κιρμερίων. ἔφοδοι, καὶ Λυδῶν, καὶ μετὰ
ταῦτα Περσῶν, καὶ Μακεδόνων, τὸ τελευταῖον Γαλατῶν,
ἔτεραξαν πάντα καὶ συνέχεαν. Γέγονε δέ η ἀσάφεια, οὐ διὰ
τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν σύγγραφέων ἀνο-
μολογίας, περὶ τῶν αὐτῶν οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων· τοὺς μὲν
Τρῶας καλούντων Φρύγας, καθάπτερ αἱ τραγικοί, τοὺς δὲ Λυ-
κίους Κᾶρας, καὶ ἄλλους [ἄλλως]. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Τρῷες ἐκ
μικρῶν αὐξηθέντες, ὥστε καὶ βασιλεῖς βασιλέων εἶναι, παρέσχον 574.
καὶ τῷ Ποιητῇ λόγου, τίνα χρὴ καλεῖν Τροίαν, καὶ τοῖς ἐξηγου-
μένοις ἐκτίνου. Δέγει μὲν γάρ *καὶ* κοινῶς ἀπαντας Τρῷας

426 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

574. τοὺς συμπολεμήσαντας αὐτοῖς, ὡσπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς ἐναντίους ἄλλ' οὐ δῆπου Τροίαν ἔροῦμεν, νὴ Δία, καὶ τὴν Παφλαγονίαν, οὐδὲ τὴν Καρίαν, ή τὴν διμορφην αὐτῇ Λυκίαν. Λέγω δὲ, διανθῆ.

Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ' ἐνοπῇ τ' ἵσσεν·

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων,

Οἱ δὲ ἀρ' ἵσσαν στιγῇ μένεσσι πνείοντες Ἀχαιοί.

Καὶ ἄλλως δὲ λέγει πολλαχῶς. Όμως δέ, καίπερ τοιούτων δυτῶν, πειρατέουν διαιτῶν ἕκαστα εἰς δύναμιν· ὁ τι δὲ ἀν διαφύγη τῆς παλαιᾶς ἴστορίας, τοῦτο μὲν ἔστεον (οὐ γὰρ ἐνταῦθα τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον), τὰ δὲ νῦν δυντα λεκτέον.

§. 8.

Ἐστι τούνυν ὅρη δύο ὑπερκείμενα τῆς Προκοντίδος, ὁ τε Ὁλυμπος ὁ Μύσιος καὶ ἡ Ἰδη. Τῷ μὲν οὖν Ὁλύμπῳ τὰ τῶν Βιθυνῶν ὑποπέπτωκε τῆς δὲ Ἰδης μεταξὺ καὶ τῆς Θαλάσσης ἡ Τροία κεῖται, συνάπτουσα τῷ ὅρει. Περὶ μὲν οὖν ταύτης ἔροῦμεν ὕσερον, καὶ τῶν συνεχῶν αὐτῇ πρὸς υότουν νῦν δὲ περὶ τῶν Ὁλυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Ταύρου παραλλήλων τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν. Ἐστι τούνυν ὁ Ὁλυμπος κύκλῳ μὲν *οὐ⁺ συνοικούμενος· ἐν δὲ τοῖς ὑψεστ δρυμοῖς ἐξασίους ἔχων, καὶ λητηρία δυναμένους ἐκτρέφειν τάπους εὔερκεῖς· ἐν οἷς καὶ τύρανοι συνίσσονται πολλάκις, *οἱ⁺ δυνάμενοι συμμεῖναι πολὺν χρόνον καθάπερ Κλέων ὁ καθ' ἡμᾶς τῶν λητηρίων ἡγεμών.

§. 9.

Οὗτος δὲ τὸν μὲν ἐκ Γορδίου κώμης, τὸν ὕσερον αὐξήσας ἐποίησε πόλιν, καὶ προστηγόρευσεν Ἰουλιόπολιν· λητηρίῳ δὲ ἐχρῆτο καὶ ὄρμητηρίῳ κατ' ἀρχὰς τῷ καρτερωτάτῳ τῶν χω-

ρίων, ὅνομα Καλλυδίω· ὑπῆρξε δ' Ἀντωνίῳ μὲν χρήσιμος, 574· ἐπελθὼν ἐπὶ τοὺς ἀργυρολογοῦντας Λαβύνῳ, καθ' ὃν χρόνου ἔκεινος τὴν Ἀσίαν κατέσχε, καὶ κωλύσας τὰς παρασκευάς· ἐν δὲ τοῖς Ἀκτιακοῖς ἀποστὰς Ἀντωνίου, τοῖς Καίσαρος προσέθετο στρατηγοῖς, καὶ ἐτιμήθη πλέον, ἥ κατ' ἀξίαν, προσλαβὼν τοῖς παρ' Ἀντωνίου διδοῖσι καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος· ὡς' ἀντὶ λιγοῦ **Μυνάζου** περιέκειτο σχῆμα, ἵερεὺς μὲν ὧν τοῦ Ἀβρεττηνοῦ Διὸς, **Μυσίου Θεοῦ**, μέρος δὲ ἔχων ὑπήκοον τῆς Μιωρηνᾶς (**Μυσία** δὲ ἐξι καὶ αὐτη, καθάπερ ἡ Ἀβρεττηνή), λαβὼν δὲ **Ὕδατα** καὶ τὴν ἐν τῷ Πόντῳ τῶν Κομάνων ἱερωσύνην, εἰς τὴν κατελθὼν, ἐντὸς μηνιαίου χρόνου κατέστρεψε τὸν βίον· νόσος δὲ ἐξῆγαγεν αὐτὸν ὀξεῖα· εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσοῦσα ἐκ τῆς ἀδηνής 575. πλησμονῆς· εἴδε, ὡς ἔφασαν οἱ περὶ τὸ ιερὸν, κατὰ μῆνιν τῆς Θεοῦ. Ἐν γάρ τῷ περιβόλῳ τοῦ τεμένους ἡ οἰκησίς ἐστιν, ἥ τε τοῦ ιερέως καὶ τῆς ιερείας· τὸ δὲ τέμενος χωρὶς τῆς ἄλλης ἀγιστείας διαφανέστατα τῆς τῶν ὑείων κρεῶν βρώσεως καθαρεύει, ὅπου γε καὶ ὅλη ἡ πόλις· οὐδὲ εἰσάγεται εἰς αὐτὴν ὕδας· ὁ δὲ ἐν τοῖς πρώτοις τὸ λιγναρικὸν ἡθος ἐπεδείχατο εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην εἰσοδον τῇ παραβάσει τούτου τοῦ ἡθούς· ὥσπερ οὐχ ιερεὺς εἰσεληλυθὼς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ιερῶν.

§. 10.

Ο μὲν δὴ Ὁλυμπος τοιόσθε. Περιοικεῖται δὲ πρὸς ἄρκτον μὲν ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν, καὶ Μυγδόνων, καὶ Δολιόνων· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι **Μυσοί** καὶ **Ἐπόκτητοι**. Δολίονας μὲν οὖν μαθίζει καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικου ἀπὸ Αἰσθῆπου ἕως Ρύνδακου καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μύγδονας δὲ, τοὺς ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεστῶν χώρας. Τὸ πέρκεινται δὲ τῆς Δασκυλίτιδος ἄλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, ἥ τε Ἀπολλωνιάτις, ἥ τε Μιλητοπολεῖτις· πρὸς μὲν οὖν τῇ Δασκυλίτιδι Δασκύλειον πόλις· πρὸς

428 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

575. δὲ τῇ Μιλητοπελίτιδὶ Μιλητόπολις πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ Ἀπολλωνίᾳ ἐπὶ Ρύμασάκῳ λεγομένῃ· τὰ πλεῖστα δὲ τούτων ἔστι Κυζικηνῶν νῦν.

§. 11.

Ἔσι δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζακος, συναπτομένη γε φύραις θύεσι πρὸς τὴν ἥπειρον, ἀρετῇ μὲν κρατίσῃ, μεγέθει δὲ ὅσου πεντακοσίων σαδίων τὴν περίμετρον· ἔχει δὲ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γεφύραις, καὶ λιμένας δύο κλεισούς, καὶ νεωσοίκους πλείους τῶν σιακοσίων. Τῆς δὲ πόλεως τὸ μέν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει καλεῖται δὲ Ἄρκτων ὄρος· ὑπέρκειται δὲ ἄλλο Δάνδυμον μονοφυές, ἱερὸν ἔχον τῆς Δανδυμῆνης Μητρὸς Θεῶν, ιδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν. Εἶσι δὲ ἐνάμιλλος ταῖς πρώταις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ εὐνομίᾳ πρὸς τε εἰρήνην καὶ πόλεμον· ἔσικέ τε τῷ παραπλησίῳ τύπῳ κοσμεῖσθαι, ώσπερ ἡ τῶν Ροδίων, καὶ Μασσαλιωτῶν, καὶ Καρχηδονίων τῶν παλαιών. Τὰ μὲν οὖν πολλῷ ἐώς τρεῖς δὲ ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιψελουμένους οἰκοδομήματων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων, τρεῖς δὲ καὶ Θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν ὅπλων, τὸν δὲ ὀργάνων, τὸν δὲ σίτου· ποιεῖ δὲ τὸν σῖτον ἀσηπτὸν ἡ Χαλκιδικὴ μηγίνυμένη [γῆ]. Ἐπεδείξαντο δὲ τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης ὀφελειαν ἐν τῷ Μιδριδατικῷ πολέμῳ. Ἐπελθόντος γάρ αὐτοῖς ἀδοκήτως τοῦ βασιλέως πεντεκαίδεκα μηριάπι, καὶ ἵππῳ πολλῇ, καὶ κατασχόντος τὸ ἀντικείμενον ὄρος, δὲ καλοῦσιν Ἀδρασείας, καὶ τὸ προάστειον, ἐπειτα "καὶ" διέρχαντος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως αὐχένα, καὶ προσμαχο-

576. μένου πεζῇ τε καὶ κατὰ θαλαττὰν τετρακοσίαις ναυσὶν, αντέσχον πρὸς ἀπαντά οἱ Κυζικηνοί, ως καὶ ἐγγὺς ἥλθον τοῦ ζωγρίου λαβεῖν τὸν βασιλέα ἐν τῇ διώρυγι ἀντιθιορύττοντες· ἀλλ' ἔφεδη φυλαξάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἐαυτὸν ἔξω τοῦ ὄρυγ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

E. Γ. Λαζαρίδη
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ματος. Όψè δὲ ισχυσεν εἰσπέμψαι τινάς υάκτωρ ἐπικούρους ὁ 576.
 τῶν Ρωμαίων σρατηγὸς Λεύκολλος· ώνησε δὲ καὶ λιμὸς τῷ
 τδσούτῳ πλήθει τῆς σρατιᾶς ἐπιπεσῶν, ὃν οὐ προείδετο ὁ
 βασιλεὺς· δις ἀπῆλθε πολλοὺς ἀποβαλών. Ρωμαῖοι δ' ἔτιμησαν
 τὴν πόλεν· καὶ τοῖν ἐλευθέραι μέχρι νῦν, καὶ χώραν ἔχαι πολ-
 λὴν τὴν μὲν ἐκ παλαιοῦ, τὴν δὲ τῶν Ρωμαίων προσθέντων·
 καὶ γάρ τῆς Τρωάδος ἔχουσι τὰ πέραν τοῦ Αἰγαίου, τὰ περὶ
 τὴν Ζελειαν, καὶ τὸ τῆς Άδρασείας πεδίον· καὶ τῆς Δασκυ-
 λίτιδος λίμνης τὰ μὲν ἔχουσιν ἐκεῖνοι, τὰ δὲ Βυζαντίοις πρὸς δὲ
 τῇ Δολιονίδῃ καὶ τῇ Μυγδονίδῃ νέμονται πολλὴν μέχρι τῆς
 Μιλητοπολίτιδος λίμνης, καὶ τῆς Απολλωνιάτιδος αὖτῆς· δι'
 ὧν χωρίων καὶ ὁ Ρύνδακος ῥεῖ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ
 τῆς Αξανίτιδος· προσλαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς Άβρεττηνῆς Μυσίας
 ἄλλους τε, καὶ Μάκεδον ἀπ' Αγκύρας τῆς Αβασίτιδος, ἐκδί-
 θωσιν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσσαρον νῆσον. Εν ταύτῃ δὲ
 τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν ὅρος ἐσὶν εὔδενδρον Αρτάκη· καὶ
 νησίον ὄμώνυμον πρόκειται τούτου· καὶ πλησίον ἀκρωτήριον
 Μέλανος καλούμενον ἐν παραπλῷ τοῖς εἰς Πρίαπον κομιζομέ-
 νοις ἐκ τῆς Κυζίκου.

§. 12.

Τῆς δὲ ἐπακτήτου Φρυγίας Αζανοί τε εἰσι, καὶ Ναχόλεια,
 καὶ Κοτιάειον, καὶ Μιδαίειον, καὶ Δορύλαιον πόλεις, καὶ
 Καίδοι· τοὺς δὲ Κάδας ἔνιοι τῆς Μυσίας φασίν. Ή δὲ Μυσία
 κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Όλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνήν
 καθῆκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον· ώστε μεταξὺ κεῖσθαι
 τῆς τε Ἰδης καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἣν οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ
 δὲ Μαιονίαν φασίν.

§. 13.

576. Τὸπος δὲ τῆς Ἐπακτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, λείπουσα ἐν ἀριστερᾷ τὴν Πεσσοῦντα, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορίκους, καὶ Λυκαονίαν· ἐν δεξιᾷ δὲ Μαιόνας, καὶ Λυδοὺς, καὶ Κάρας· ἐν δὲ τῇ εἰσεισε παρώρειος λεγομένη Φρυγία, καὶ ἡ πρὸς Πισιδίαν, καὶ τὰ περὶ Αμβριον, καὶ Εύμενειαν, καὶ Σύνναδα· εἶτα Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, καὶ Λαοδίκεια, αἴπερ εἰσὶ μέγισται τῶν κατὰ τὴν Φρυγίαν πόλεων· περίκειται δὲ ταύταις πολίσματα ἄλλα τε, καὶ Ἀφροδισιάς, Κολοσσαί, Θεμισώνιον, Σαναδός, Μητρόπολις, Ἀπολλωνιάς· εῖτι δὲ ἀπωτέρω τούτων Πελται, Τάβαι, Εὐκαρπία, Λυσιάς.

§. 14.

577. Ή μὲν οὖν παρώρεια ὁρειών τινα ἔχει ράχη, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ἐπὶ δύσιν· ταύτη δὲ ἐκατέρωθεν ὑποπέπτωκε τι πεδίον μέγα, καὶ πόλεις πλησίου αὐτῆς, πρὸς ἄρκτον μὲν Φιλομήλιον, ἐκ Θατέρου δὲ μέρους Ἀντιόχεια, ἡ πρὸς Πισιδίαν καλουμένη· η μὲν, ἐν πεδίῳ κειμένη πᾶσα, η δὲ ἐπὶ λόφου, ἔχουσα ἀποικίαν Ρωμαίων. Ταύτην δὲ ὥκισσαν Μάγυντες οἱ πρὸς Μαιάνδρῳ. Ρωμαῖοι δὲ ἡλευθέρωσαν τῶν βασιλέων, ἦντα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εύμενει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Ήν δὲ ἐνταῦθα καὶ ιερωσύνη τις Μηνὸς Ἀρκαίου, πληθεῖς ἔχουσα ιεροδούλων, καὶ χωρίων ιερῶν· κατελύθη δὲ μετὰ τὴν Ἀμύντου τελευτὴν ὑπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπὶ τὴν ἔκεινου κληρονομίαν. Σύνναδα δὲ ἐστὶν οὐ μεγάλη πόλις· πρόκειται δὲ αὐτῆς ἐλαιόφυτον πεδίον, δσον ἐξήκοντας γαδίων· ἐπέκεινα δὲ ἐστὶ Δοκιμία κώμη, καὶ τὸ λατόμιον τοῦ Συνναδικοῦ λίθου (οὗτοι μὲν [γάρ] Ρωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐπιχώριοι Δοκιμίτην, καὶ Δοκιμαῖον), κατ' ἀρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντος τοῦ μεταλλου·

διὸ δὲ τὴν νυνὶ πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων κίονες ἔξαιροῦνται 577.
μονόλιθοι μεγάλοι, πλησιάζοντες τῷ ἀλαβαστρίῃ λιθῷ κατὰ τὴν
ποικιλίαν· ὡς εἰ, καίπερ πολλῆς οὖσης τῆς ἐπὶ Θαλατταν ἀγωγῆς·
τῶν τηλοκούτων φορτίων, δμως καὶ κίονες καὶ πλάκες εἰς Ῥώ-
μην κομίζονται θαυματαῖ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ καλλιοῦ.

§. 15.

Άπαμεια δὲ ἐσὶν ἐμπορεῖον μέγα τῆς ἴδιως λεγομένης Άσιας,
δευτερεῦον μετὰ τὴν Εὔφεσον· αὗτη γάρ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας
καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχεῖον κοινόν ἐστιν. Ίδρυται δὲ ἡ Άπαμεια
ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ· καὶ ἥξεν διὰ μέσης τῆς
πόλεως ὁ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς [παλαιᾶς] πόλεως ἔχων·
κατενεγχθεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προάστειον σφραγίδων καὶ κατωφερεῖ τῷ
ῥεύματι, συμβαλλει πρὸς τὸν Μαίανδρον, προσειληφότα καὶ
ἄλλου ποταμὸν Ὁργανόν, δι' ὅμαλοῦ φερόμενου προῖου καὶ μα-
λακόν· ἐντεῦθεν δὲ τῇδη μέγας γενέμενος Μαίανδρος, τέως μὲν
διὰ τῆς Φρυγίας φέρεται· ἐπειτα διορίζει τὴν Καρίαν καὶ τὴν
Λυδίαν κατὰ τὸ Μαιάνδρου καλούμενου πεδίον, σκολιός δὲ εἰς
ὑπερβολὴν, ὡς εἴξεν τὰς σκολιότητας ἀπάσας μαιάνδρους
καλεῖσθαι· τελευτῶν δὲ καὶ τὴν Καρίαν αὐτὴν διαρρέει τὴν ὑπὸ^{την}
τῶν Ἰώνων νῦν καπεχομένην, καὶ μεταξὺ Μελήτου καὶ Πριήνης
ποιεῖται τὰς ἐκβολάς. Αρχεται δὲ ἀπὸ Κελαυνῶν, λόφου τινὸς,
ἐνῷ πόλις ἦν ὁμώνυμος τῷ λόφῳ. ἐντεῦθεν δὲ ἀναστῆσας τοὺς 578.
ἀνθρώπους ὁ Σωτήρ Αντίοχος εἰς τὸν νῦν Άπαμειαν, τῆς μη-
τρὸς ἐπώνυμου τὴν πόλιν ἀπέδειξεν Άπαμας· ἡ Θυγάτηρ μὲν
ἦν Ἀρταβάζου, δεδομένη δὲ ἐτύγχανε πρὸς γάμον Σελεύκῳ τῷ
Νικάτορι. ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ὄλυμπον, καὶ
τὸν Μαρσύαν, καὶ τὴν ἔριν, ἣν ἤρισεν ὁ Μαρσύας πρὸς Απόλ-
λωνα. Τέπέρκειται δὲ καὶ λίμνη φύουσα καλαμουν, τὸν εἰς τὰς
γλώττας τῶν αὐλῶν ἐπιτίθειον· ἐξ ἦς ἀπολείβεσθαι φασι τὰς

578. πηγὰς ἀμφοτέρας, τὴν τε τοῦ Μαρσύου, καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου.

§. 16.

Ἡδε Λαοδίκεια, μικρὸν πρότερον οὖσα, αὐξησα ἐλαῦσεν ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, καίτοι κακωθεῖσα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος. Ἀλλ' ἡ τῆς χώρας ἀρετὴ, καὶ τῶν πολιτῶν τετες εὐτυχήσαστες, μεγαλην ἐποίησαν αὐτήν. Ἱέρων μὲν πρότερον, δις πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων χλυρονομίαν κατέλιπε τῷ θηρίῳ, πολλοῖς τοις ἀναθήμασιν ἐκβομησε τὴν πόλιν. Ζῆνων δὲ ὁ ῥήτωρ ὑπερού, καὶ ὁ νίος αὐτοῦ Πολέμων, δις καὶ βασιλείας ἡξιώθη, διὸ τὰς ἀνθραγαθίας, ὑπ' Ἀυτωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ μετά ταῦτα. Φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετὰς, οὐκ εἰς μολακότητας μόνον τῶν ἔριων, ἢ καὶ τῶν Μιλησίων διαφέρει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κορακῆν χρόαν, ὃς εκαὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν. ὥσπερ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὄμωνύμου χρώματος, πλησίου οἰκοῦντες. Εὐταῦθα δὲ καὶ ὁ Κάπρος, καὶ ὁ Λύκος συμβαλλει τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ποταμὸς εὐμεγέθης ἀφ' οὗ καὶ ἡ πρὸς τῷ Λύκῳ Λαοδίκεια λέγεται. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος Κάδμος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Λύκος ῥεῖ καὶ ἀλλος ὄμώνυμος τῷ ὄρει. Τὸ πλέον δ' οὗτος ὑπὸ γῆς ῥυεῖς, εἴτ' ἀνακύψας συνέπεσεν εἰς ταῦτα τοῖς ἀλλοις ποταμοῖς, ἐμφανῶν ἀμα καὶ τὸ πολύτρητον τῆς χώρας, καὶ τὸ εὔσεισον· εἰ γάρ τις ἄλλη, καὶ ἡ Λαοδίκεια εὔσεισος, καὶ τῆς πλησιοχώρου [τὸ] πλέον.

§. 17.

Κάρουρα δὲ ὄριον ἐσὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Καρίας. κώμη δὲ ἐσὶ αὗτη παυδοχεῖα ἔχουσα καὶ ζεσῶν ὑδάτων ἐκβολάς· τὰς μὲν ἐν τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ, τὰς δὲ ὑπὲρ τοῦ χειλούς.

Καὶ δῆποτέ φασι πορυοβοσκὸν αὐλισθέντα ἐν τοῖς πανδοχείοις 578.
 σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, υύκτωρ ἐπεγενομένου σαισμοῦ,
 συναφανισθῆναι πάσαις. Σχεδὸν δέ τι εὔσεισός ἐστι καὶ πᾶσα
 ἡ περὶ τὸν Μαιάνδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι
 μέχρι τῆς μεσογαίας. Διατέτοκε γάρ ἀπὸ τῶν πεδίων ἀρξα- 579.
 μένη πᾶσαν ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς χώρας εἰς τὰ Χαρώνεια,
 τό τε ἐν Ἱεραπόλει, καὶ τὸ ἐν Αχαράκοις τῆς Νυστίδος, καὶ
 τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. Εὑθρυπτός τε γάρ ἐστιν ἡ
 γῆ καὶ φωθύρων, πλήρης τε ἀλμυρότητος καὶ εὐεκπύρωτος ἐστι.
 Τάχα δέ καὶ ὁ Μαιάνδρος διὰ τοῦτο σκολιός, διὰ πολλὰς
 μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ῥεῖθρον, καὶ πολλὴν χοῦν κατάγων,
 ἄλλοτ’ ἄλλῳ μέρει τῶν αἰγαλῶν προσέσθησι, τὸ δὲ πρὸς τὸ
 πελαγος βιασάμενος ἐξωθεῖ. Καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην, ἐπὶ θα-
 λάττη πρότερον οὖσαν, μεσόγαιαν πεποίηκε τετταράκοντα σα-
 δίων προσχώματι.

§. 18.

Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη δέ, ἢπερ ὑπὸ Λυδῶν καὶ Μυσῶν
 κατέχεται, διὰ τοικαῦτά τινα τῆς προστηγορίας τετύχηκε ταύτης
 ἡ τε Φιλαδέλφεια, ἡ πρὸς αὐτῇ πόλις, οὐδὲ τοὺς τοίχους ἔχει
 πιεσθεῖς, ἄλλας καθ’ ἡμέραν τρόπου τινὰς σαλεύονται, καὶ διέσα-
 ται· διατελοῦσι δὲ προτέχοντες τοῖς πάθεσι τῆς γῆς, καὶ ἀντι-
 τεκτονοῦντες πρὸς αὐτήν. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων Ἀπάμεια
 μὲν καὶ πρὸ τῆς Μιδριδάτου στρατείας ἐτείσθη πολλάκις· καὶ
 ἔδωκεν ἐπελθὼν ὁ βασιλεὺς ἑκατὸν ταῦλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν,
 δρῶν ἀνατετοαμμένην τὴν πόλιν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπ’ Ἀλεξάν-
 δρου παραπλήσια συμβῆναι. Διόπερ εἰκός ἐστι καὶ τὸν Ποσει-
 ðῶνα τιμᾶσθαι παρ’ αὐτοῖς, καίπερ μεσόγαιοις οὖσι καὶ ἀπὸ
 Κελαινοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐκ Κελαινοῦς, μιᾶς τῶν Δαυαζίδων,
 γενομένου, κεκλησθαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον· ἡ διὰ τῶν λιθῶν

Δ δ *

579. τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν. Καὶ τὰ περὶ Σίπυλου δὲ καὶ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ μῆδον· οὐ δεῖ τιθεσθαι· καὶ γάρ νῦν τὴν Μαγνησίαν, τὴν ὑπ’ αὐτῷ, κατέβαλον σεισμοί· ἥντα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς ἐπιφανεστάτας κατὰ πολλὰ μέρη διελυμένατο. Ἐπηνώρθωσε δὲ ὁ ἡγεμῶν, χρήματα ἐκιδόντις, καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς Τραλλιανοῖς, ἥντα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν, ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τούτοις, καὶ Λαοδικεῦσιν.

§ 19.

Άκοντειν δὲ εἰς καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων· οἵας φησιν ὁ **τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος**, διηγούμενος, οἵας μεταβολαὶ κατέσχουν πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, ὃν ἐμνήσθημέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσδεν. Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μνήσεύσι, καὶ τοὺς Ἀρίμους, καὶ τὴν Κατακεκαμένην ταύτην εἶναι φασιν· οὐκ ὅκνοῦσι δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἀπανθάνοντα τοιαῦτα, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν, καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. Ή δὲ μεταξὺ Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ ὑπόνοσον τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία οὖσα. Φασὶ δὲ καὶ δίκαιοι εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ, μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθώσιν οἱ ἀγκῶνες· ἀλόντος δὲ, τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν.

§. 20.

Μεταξὺ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων ἱερόν εἰς: Μηνὸς Κάρου καλούμενον, τιμώμενον ἀξιολόγως. Συνέστη δὲ καθ’ ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφιλείων ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος· καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους· καθάπερ

Ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σιύρη τὸ τῶν Ἐρασισρα- 580.
τείων ὑπὸ Ἰκεσίου· νῦν δὲ οὐχ ὁμοίως εἴτε συμμένει.

§. 21.

Λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια, οὐδαμοῦ δεικνύμενα· ὥσπερ
οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμάν [δέ] λέγει,
Φρύγιον ηῆλητε μέλος τὸ Κερβήσιον.

Καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος, ἔχων ὀλεθρίους ἀποφο-
ράς· ἀλλ' οὗτος γε δείκνυται· οἱ δὲ ἄνθρωποι οὐκέτ' οὗτοι
λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ φησὶ γὰρ ἐκεῖ
μυησθεῖς τῶν περὶ Τάνταλου,

Οἵς οὐ ίδαιώ πάγῳ
Διός πατρῷου βωμός ἐστι.

Καὶ πάλιν,

Σίπυλον ίδαιν αὐτὸν χθόνα.

Καὶ ὁ Τάνταλος λέγει,

Σπείρω δὲ ἄρουραν δώδεκάνημερῶν ὁδὸν,
Βερέκυντα χῶρον, ἐνθάδε Αὔραξείας ἔδος
Ιδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
Βρέμουσι μήλων, πᾶν δὲ ὄρεχθεῖς πέδον.